

МОТИВИ

към присъда по НОХД 7461/2022 г. по описа на 112-и състав на СРС.

Обвинението е повдигнато от Софийска районна прокуратура (СРП) с внесен обвинителен акт против *, с ЕГН *****, роден на *** г., българин, български гражданин, със средно образование, неженен, осъждан, за това, че на 22.05.2021 г., около 21:50 ч., в град София, по бул. „Доктор Петър Дертлиев“, с посока на движение от бул. „Сливница“ към ул. „Индира Ганди“, в района на кръстовището образувано с бул. „Царица Йоанна“, при управляване на моторно превозно средство лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с рег. № СА **** НМ, нарушил правилата за движението по пътищата, визирани в Закона за движение по пътищата, а именно: **чл. 6, т. 1 от ЗДВП** – „Участниците в движението съобразяват своето поведение със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“, **чл. 12, ал. 1 от ЗДВП** - „За регулиране движението на пътните превозни средства на кръстовища се използват пътни светофари, които подават сигнали с немигащи и мигащи светлини с червен, жълт и зелен цвят“ и **чл. 31, ал. 7, т. 1, от ППЗДВП** – „Светлинните сигнали имат следното значение: червена светлина - означава „преминаването е забранено“. Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават „стоп – линията“ или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът. Когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека“, като водачът на лекия автомобил С.Р. навлязъл в кръстовището, образувано от бул. „Доктор Петър Дертлиев“ и бул. „Царица Йоанна“, на червен сигнал на светофара за неговата посока на движение и ударил навлизащият в същото кръстовището и движещ се по бул. „Царица Йоанна“, с посока на движение от ул. „Луи Пастър“ към бул. „Вардар“, лек автомобил марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № С *** ХК, управляван от А.Т.А., с ЕГН *****, в следствие на което причинил по непредпазливост на А.Т.А. средна телесна повреда по смисъла на чл. 129, ал. 2 от НК, изразяваща се в следните травматични увреждания - счупване на лявата бедрена кост, което е реализирало медико-биологичния признак трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни и счупване на горното и долното рамо на лявата срамна кост, което е реализирало медико-биологичния признак трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни - престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. с чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК.

В съдебно заседание, СРП, редовно призована, се представлява от прокурор Нано Р.. Същият поддържа изцяло фактите, изложени в обвинителния акт и моли съдът да признае подсъдимия за виновен в

извършване на престъплението, за което му е повдигнато обвинение и да му наложи наказание пробация, както и лишаване от правоуправление на МПС, като намира, че така биха могли да бъдат постигнати целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК.

Повереникът на пострадалия и частен обвинител – адв. В., иска от съда да признае подсъдимия за виновен, като намира, че ще определи справедливо наказание за дееца.

Защитникът на подсъдимия – адв. К. иска от съда също да признае подсъдимия за виновен, в духа на направеното от последния самопризнание. Исква от съда да му наложи наказание пробация като изтъква наличие на смекчаващи отговорността обстоятелства.

Подсъдимият заявява, че поддържа изложеното от своя защитник. В даденото му право на последна дума заявява, че много съжالياва за стореното и е осъзнал грешката си.

Съдът като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните доказателствени източници, между които и самопризнанието на подсъдимия, както и доводите и възраженията на страните, от фактическа страна установи следното:

Подсъдимият *, с ЕГН *****, е роден на *** г., българин, български гражданин, със средно образование, неженен, осъждан.

Производството пред настоящата инстанция е протекло по реда на чл. 371, т. 2 от НПК – при пълно признаване на фактите, закрепени в обстоятелствената част на обвинителния акт, от подсъдимия Р.. Съдът, спазвайки императивния характер на нормата на чл. 373, ал. 3 от НПК, приема за установени фактическите положения, които са залегнали в обстоятелствената част на обвинителния акт.

На 22.05.2021 г., около 21:50 ч., подсъдимият С.Р. управлявал лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с рег. № СА *** в гр. София, по бул. „Доктор Петър Дертлиев“, с посока на движение от бул. „Сливница“ към ул. „Индира Ганди“. Р. управлявал превозното средство със скорост около 50 км/ч и приближил кръстовището, което се образувало между булеварда, по който се движил, и бул. „Царица Йоанна“, като управлявал автомобила във втората пътна лента от четирилентовото пътно платно, считано от десния бордюр по посоката му на движение. Преминаването на пътните превозни средства през кръстовището било регулирано чрез три-секционна светофарна уредба, която по същото време функционирала в нормален работен режим и подавала червена светлина за автомобилите по направлението на водача Р.. Последният не съобразил светлинната сигнализация, която забранявала навлизане в кръстовището и продължил напред по посоката си на движение. По същото време, пострадалият А.Т.А. управлявал лек автомобил марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № С *** ХК,

по бул. „Царица Йоанна“, с посока на движение от ул. „Луи Пастър“ към бул. „Вардар“ и също навлязъл в кръстовището, но на зелен за него сигнал на светофарната уредба. Без намаляване на скоростта при преминаване през кръстовището, обвиняемият ударил с предната част на автомобила си, лявата странична зона на управлявания от свидетеля Атанасов лек автомобил, след което двете превозни средства се завъртели в посока обратна на часовниковите стрелки и спрели на разстояние едно от друго, регистрирано впоследствие при извършения оглед на местопроизшествието.

В резултат на удара между двата автомобила, невинният при ПТП-то водач – свидетелят Атанасов, получил следните травматични увреждания: счупване на шийката на лявата бедрена кост, което е реализирало медико-биологичния признак **трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни** и счупване на горното и долното рамо на лявата срамна кост, което е реализирало медико-биологичния признак **трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за срок по-дълъг от 30 дни**. Видът и характерът на травмите са установени от вещо лице (съдебен лекар), който след запознаване с материалите по делото е дал заключение, че двете причинени на пострадалия увреждания представляват средна телесна повреда по смисъла на чл. 129, ал. 1, вр. ал. 2 от НК.

От заключението на изготвената на досъдебната фаза на процеса автотехническа експертиза се установява, че скоростта на автомобила, управляван от Р., в момента на удара е била 50 км/ч и при наличието на поведение на подсъдимия, изразяващо се в неспазване на правилата за навлизане в кръстовището при светлинна сигнализация на кръстовището от светофарна уредба, т.е. преминал на червен сигнал на светофара, то причината за настъпването на процесното ПТП е изцяло поведението на подсъдимия, защото неговото поведение при управлението на процесното МПС е било в разрез с правилата за движение. Освен това, от заключението на експертизата се установява още, че пострадалият не е могъл да спре и да предотврати удара, защото се е движил с около 50 км/ч в момента, в който е възприел навлизания в ляво от него лек автомобил „Фолксваген“, а разстоянието между двата автомобила е било много по-малко от нужното, за да може да спре водачът на лекия автомобил „Опел“ и да бъде избегнато процесното ПТП – т.е. пострадалият обективно не е имал възможност да предотврати настъпването на сблъсъка.

Изложената фактическа обстановка се установява въз основа на събрания в хода на наказателното производство доказателствен материал: самопризнанието на подсъдимия, гласните доказателствени средства, които го подкрепят – на свидетелите А.А., В.А., Б.С., Р. Р., Е.Л., Д.Д., протоколът за оглед на местопроизшествие, ведно със скицата и албума към него, констативния протокол за настъпилото ПТП с № К-216/22.05.2021 г., заключението на медицинската експертиза, на автотехническата експертиза, медицинската документация, приложена по делото, справка картон на водача, циклограмите на светофарната уредба, от справката за съдимост на

подсъдимия, както и от останалите писмени доказателства, приети и прочетени по реда на чл. 283 от НПК.

Съдът намира, че направеното от подсъдимия самопризнание се подкрепя напълно от събрания по делото доказателствен материал. Посочените доказателства и доказателствени средства категорично сочат, че именно подсъдимият е управлявал процесния автомобил „Фолксваген“ (виж показанията на свидетелите Румен Р., Боряна Стойкова), безспорно е доказано, че той е преминал на червен сигнал на светофарната уредба през процесното кръстовище (виж показанията на свидетелите А.А. и В.А., както и Е.Л.), в следствие на което е настъпило процесното пътнотранспортно произшествие (в този смисъл заключението на автотехническата експертиза). Безспорно е установено какъв е механизмът на причиняване на ПТП-то. Освен това, от заключението на СМЕ се установява, че причинените травми на пострадалия имат характер на средна телесна повреда. Ето защо, съдът намира, че самопризнанието на подсъдимия е подкрепено в пълна степен от доказателствената съвкупност по делото. При тези мотиви и с аргумент *contrario* от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 от НПК съдът не намира за нужно да прави по-задълбочен доказателствен анализ, като обсъжда доказателствата по делото подробно.

Доколкото по делото не са налични противоречиви доказателствени източници, съдът намира, че следва да кредитира изцяло събраните доказателства, тъй като те еднопосочно водят до извод, че подсъдимият е автор на процесното престъпно посегателство.

При така установеното от фактическа страна и направения доказателствен анализ, съдът намира от правна страна следното:

Настоящият състав намира, че с поведението си С.Р. е осъществил състава на престъплението по **чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК**, тъй като на 22.05.2021 г., около 21:50 ч., в град София, по бул. „Доктор Петър Дертлиев“, с посока на движение от бул. „Сливница“ към ул. „Индира Ганди“, в района на кръстовището, образувано с бул. „Царица Йоанна“, при управление на моторно превозно средство - лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с рег. № СА *** нарушил правилата за движението по пътищата, визирани в **чл. 6, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/**, а именно: *„Участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка“*, **вр. чл. 31, ал. 7, т. 1, от ППЗДвП** – *„Светлинните сигнали имат следното значение: червена светлина - означава „Преминаването е забранено“. Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават „стоп – линията“ или, ако няма такава, да преминават линията, на която е*

поставен светофарът. Когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека“, като Р. навлязъл в кръстовището, образувано от бул. „Доктор Петър Дертлиев“ и бул. „Царица Йоанна“ на червен сигнал на светофара, за неговата посока на движение, и ударил навлизащия в същото кръстовището и движещ се по бул. „Царица Йоанна“, с посока на движение от ул. „Луи Пастър“ към бул. „Вардар“, лек автомобил, марка „Опел“, модел „Астра“, с рег. № С *** ХК, управляван от А.Т.А., с ЕГН *****, в следствие на което причинил по непредпазливост на А.Т.А. средна телесна повреда, по смисъла на чл. 129, ал. 1, вр. ал. 2 от НК, изразяваща се в следните травматични увреждания - счупване на лявата бедрена кост, което е реализирало медико-биологичния признак трайно затруднение на движенията на левия долен крайник, за срок по-дълъг от 30 дни и счупване на горното и долното рамо на лявата срамна кост, което е реализирало медико-биологичния признак трайно затруднение на движенията на левия долен крайник, за срок по-дълъг от 30 дни - **престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК.**

Съдът намира, че от обективна страна всички елементи от състава на престъплението са налице – подсъдимият е управлявал процесния лек автомобил марка „Фолксваген“, като същият е нарушил правилата за движение по пътищата и е навлязъл на забранен сигнал на светофара в кръстовището на бул. „Петър Дертлиев“ и бул. „Царица Йоанна“, в следствие на което е причинено телесно увреждане на пострадалия, имащо белезите на средна телесна повреда. Освен това, безспорно е, че е налице извършено нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДВП и нормата на чл. 31, ал. 7, т. 1 от Правилника за прилагане на ЗДВП, защото водачът Р. не е съобразил поведението си с въведеното от закона и правилника задължение да не навлиза в кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба. Ето защо, съдът споделя извода, обективиран в САТЕ, че субективните действия на водача на л.а. „Фолксваген“ – С.Р., са довели до причиняването на телесната повреда на Атанасов.

Съдът намира, че деянието е извършено виновно, при форма на вината непредпазливост, тъй като водачът Р. не е предвиждал общественотоопасните последици от деянието си, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди.

Съдът намира, че следва да оправдае подсъдимия за това да е извършил нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗДВП. Текстът на тази разпоредба гласи следното: *„За регулиране движението на пътните превозни средства на кръстовища, пешеходни пътеки, стеснени и други участъци от пътя се използват пътни светофари, които подават сигнали с немигащи и мигащи светлини с червен, жълт и зелен цвят.“*. Тя обаче не съдържа правило за поведение, което подсъдимият не е спазил, а съдържа законовата регламентация за вида средство за регулиране на движението през кръстовищата, пешеходните пътеки и т.н. Ето защо, тази норма не може да се посочва като попълваща бланкетната разпоредба на чл. 343, ал. 1, б. „б“, пр. 2,

вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 от НК, защото в себе си не съдържа правило за поведение, което водачите са длъжни да спазват. Именно затова, съдът намери, че е обективно невъзможно да се осъществи нарушение на чл. 12, ал. 1 от ЗДвП, поради което оправда подсъдимия по тази част от обвинението.

По отношение на наказанието, което следва да се наложи на подсъдимия, съдът намира следното:

Най-напред следва да се отчете, че подсъдимият е осъждан за същото престъпление, като процесното деяние е извършено в изпитателния срок на предходната му присъда за престъпление по чл. 343 от НК. Лицето е осъдено по НОХД 13932/2018 г. на СРС, с влязъл в сила акт от 16.08.2018 г., като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, чието изпълнение е било отложено за срок от три години, както и на наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от две години. Доколкото настоящото престъпление е осъществено на 22.05.2021 г., то се явява извършено в изпитателния срок на предходното осъждане и съдът следва да оцени като отегчаващи отговорността обстоятелства това, че деецът е осъждан и деянието е извършено в изпитателния срок на предходната му присъда.

На следващо място, съдът намира, че на пострадалия са причинени две самостоятелни увреждания, които имат характер на средна телесна повреда - счупване на лявата бедрена кост и счупване на горното и долното рамо на лявата срамна кост. Ето защо, съдът намира, че това обстоятелство също отегчава отговорността на подсъдимия, защото уврежданията, получени от пострадалия са му причинили значително повече вреди отколкото при обикновените случаи на това престъпление.

Като смекчаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете обстоятелството, че деецът е лице в млада възраст, защото към момента на извършване на процесното престъпление не е имал навършени 27 години (бил е почти на 23 години).

Самопризнанието на подсъдимия не може да се отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство, защото то е предпоставка за приложението на процедурата в чл. 58а от НПК, тъй като заради направата му се предвижда намаляване на наказанието на лицето с 1/3 и ако се отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство лицето би се облагодетелствало два пъти, което е недопустимо.

Съдът намира, че не може да отчете като смекчаващо отговорността обстоятелство фактът, че лицето не е употребило алкохол или наркотични вещества преди да извърши престъплението, защото всяко лице, което управлява МПС е длъжно да се въздържа от употребата на алкохол и наркотици под страх от наказателна отговорност. Т.е. това е дължимо поведение от страна на всеки водач на МПС и с нищо не смекчава

отговорността на извършителя.

На следващо място, съдът намира, че изразеното от подсъдимия съжаление за стореното е само декларативно и по делото не са налице никакви данни, които да обуславят обстоятелството, че изразеното съжаление е действително и деецът е осъзнал постъпката си – деецът дори не се е позаинтересувал от състоянието на пострадалия, не е оказал никаква помощ на същия, няма данни да се е интересувал от процеса по възстановяване на същия и т.н.

При съобразяване на горните доводи, съдът намира, че не могат да бъдат споделени исканията на защитата и на прокурора, че на подсъдимия следва да бъде наложено наказание пробация по реда на чл. 55 от НК, защото не са налице нито многобройни, нито изключителни смекчаващи отговорността обстоятелства. Ето защо, съдът счита, че наказанието на дееца следва да се определи при основанията на чл. 54 от НК, след което да се редуцира по реда на чл. 58а от НК. Тук следва да се има предвид, че за първото престъпление, за което е осъдено лицето, наложеното му наказание е било в размер на една година лишаване от свобода. Поради това и като взе предвид факта, че то не се е оказало достатъчно за постигане на целите на наказанието, съдът намира, че в процесния случай следва да наложи наказание, което е над този размер. В този ред на мисли, съдът намира, че следва да наложи наказание близо до средния размер, предвиден в закона, при превес на отегчаващите отговорността обстоятелства и то следва да бъде лишаване от свобода за срок от една година, един месец и 15 дни (или 13 месеца и 15 дни), което след редуцията по чл. 58а от НК да бъде определено на девет месеца.

Съдът намира, че нормата на чл. 343г от НК повелява при всички случаи на извършено престъпление по чл. 343 НК да бъде налагано наказание на подсъдимия и по чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК, а именно лишаване от право да управлява МПС. С оглед обстоятелството, че процесното ПТП е второ за подсъдимия, съдът намира, че същият следва да бъде лишен от право да управлява МПС за срок от три години, на основание чл. 343г от НК. Съдът намира, че предходното наложено такова наказание на лицето (в размер на две години) не е изиграло своята превантивна и превъзпитателна роля, защото малко след изтичането му, деецът е извършил ново престъпление от същия вид, като причина за настъпването на ПТП е именно неспазване на императивно правило от закона за движение по пътищата, регламентиращо забрана за преминаване на червен сигнал на светофара през кръстовище. Ето защо, наказанието ЛУМПС, което в настоящия случай следва да се наложи на дееца, е в размер на три години, като съдът намира, че е адекватно на неговата обществена опасност и на тази на извършеното престъпление.

Доколкото приложението на чл. 66, ал. 1 е изключено в този случай, защото лицето е осъждано на наказание лишаване от свобода, за което не е настъпила реабилитация, то наказанието следва да се изтърпи ефективно при първоначален общ режим, на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС.

На основание чл. 59 от НК съдът следва да приспадне от срока на наложеното наказание „лишаване от свобода“, времето, през което подсъдимият е бил задържан под стража и по реда на ЗМВР по настоящото дело, а на основание чл. 59, ал. 4 от НК да приспадне от срока на наложеното наказание „лишаване от правоуправление на МПС“ времето, през което подсъдимият е бил лишен да управлява МПС по административен ред, на основание чл. 59, ал. 4 от НК.

Съдът намира, че следва да намери приложението на нормата на чл. 68, ал. 2 от НК, защото за поправянето на осъдения не е необходимо същият да изтърпява отложеното наказание по предходното му осъждане. Това е така, тъй като деецът все пак е осъден за непредпазливо престъпление за втори път, а наложените му наказания (между които и лишаване от свобода, което да се изтърпи ефективно) са достатъчни, за да постигнат целите на наказанието и без да се изтърпява ефективно наложеното на лицето наказание по предходното му осъждане - по НОХД 13932/2018 г. по описа на СРС. Ето защо, съдът се произнесе с присъдата си в този смисъл.

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимия С.Р. следва да бъде осъден да заплати по сметка на СДВР сумата от 390 лева, представляваща направени по делото разноси в досъдебната фаза на процеса, защото е признат за виновен по повдигнатото му от СРП обвинение.

При тези мотиви, 112-и състав на СРС постанови своята присъда.

-

Мотивите към присъдата са обявени на 29.11.2022 г.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Николай Урумов